

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Aesopus Graecus Scriptus - Cod. Karlsruhe 507

Pirckheimer, Willibald

[S.l.], 1501; 1512

Ἡυθοὶ Αἰσωποῦ

[urn:nbn:de:bsz:31-310706](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-310706)

ΗΥΘΟΙ ΑΙΩΓΓΟΥ

Αλώπης και τείρος διεψάντες ἐς φρέας
κατέρησαν μετάδ' εἰς πηλόν, τοῦ τείρου
σχετομένου τὴν ἀροδον, ἡ ἀλώπης δ' αἴματι
ἔφη, χρησιμότητι καὶ εἰς τὴν τῶν ἀμφωδέρων
σωτηρίαν ἐπιγενόνα, ἢ γὰρ ὄρθιος γαστήρ
καὶ τοὺς ἐμπροσθεν τῶν ποδῶν τῶν τήρων
πεσορέφους καὶ τὰ κέρατα ὁμοίως ἐς
τὸν μπεροσθεν κλίμα, ἀραδεαμοῦσα διὰ
τῶν σῶν αὐτὴν ῥάτων καὶ κεράτων καὶ ἔγω
τοῦ φρέατος ἐκείθεν πηδήσασα, καὶ σὲ μετὰ
τοῦτω ἀρασαῖσα ἐρτεύειν, τοῦ τείρου σὺς
τοῦτο ἐτοίμως ὑπηρετησάμενη, ἐκείνη τοῦ
φρέατος ὄντως ἐκπηδήσασα ἐσχύρτα.
περὶ τὸ σῶμιον ἠδομένη ὁ δὲ τείρος αὐτὴν
ἐμέμφετο ὡς παραβαίνουσαν τὰς σωτήρας

hominem sed si non magis memos possidetis quoniam
 ἰδὲ ἀμὲν τοσαύτας ἔπε φρένας ἐξέειπεν ὅσας
in basili sua pelos ad prout huius
 ἐν τῷ πάρονι σου τρεῖσας, ὄν πρότερον ἄρ.
definitio differ amos, quodam quidam
 χαλέβης, πρὶν ἢ τὴν ἄροδον σκέψασθαι
fabula de lasar, quodam quodam
 Ὁ μῦθος δὲ λέγει ὅτι οὕτω καὶ τὸν φρονίμον
non amos, quodam quodam
 ἄρδεα δὲ πρότερον τα τεχνήματα
quodam quodam
 τῶν πνευματικῶν φρονίμων αὐτὸς ἐχρῆν

περὶ ἀσωπηχῶν καὶ λεούτων

5 **Α**λωπηνε μῦθος θεασαμένη θεωρεῖσθαι ἐπιθῆ
autem, quod amos, huius quod
 κατὰ τὴν τύχην αὐτῶ συνήθειος τὸ μῦθ
quodam quodam
 πρὸς οὕτως εφορῆθη ὡς μῦθον καὶ
quodam quodam
 ἀπρῶτον ἐπέλα τὸ δεύτερον θεασαμένη,
quodam quodam
 εφορῆθη μῦθον ὡς τὸ πρότερον ἐχρῆτον
quodam quodam
 δεῦτον θεασαμένη, οὕτως αὐτὸν καθαρ-
quodam quodam
 ὠσεν ὡς καὶ προσελθούσα διαλεχθῆναι
fabula de lasar, quodam quodam
 Ὁ μῦθος δὲ λέγει, ὅτι ἡ σὴν ἔφα καὶ τα

φοβερα των πραγματος απροσιστα ποιη

Αηδων επι δ' εφδρου καθεζομενη κατω
 το φως ηδεν ιεραξ δε θεασαμενος και
 τρεφης απωρων σωφληεν επιπτασ ηδε
 αραιφουσαι μελλονσα εδφτο του ιεραχος
 μη βρωθηραι μηδε γβ ικανη ειραι ιεραχος
 γασερα πληρωσι δφνδε αυτον τροφης
 προσδεσμενον επι τα μφοσ τον ορνεων
 βαπεοθαι και ο ιεραξ υπελαβων φπεν
 αηεγα αφραν αν φμη φτην εφ χειροσιν εβοιμη
 εεφην αφφς τα μηπω φαιρομενα

δτωκειμοι
 ο μυθος δηλει οτι και ανθεοπων αυτως
 αλογισοι ειστιν οι δε ελπιδα πληφρων
 οδηλων τα εν χειροσιν φροιεμεροι :

πρὸς αἰλουροῦ καὶ ἀλεξάνδρου

Αἰλουρος συλλαβῶν ἀλεξάνδρου
μετὰ λόγου του τον αἰτίασ η βσληθη
κατασφραγὴν καὶ δη κατηγορη αὐτον ως
οχληροσ φη τοισ ἀρθεσποισ νυχτων χεχα-
ροσ καὶ μη συχωρων υπνοῦ τυχαρφν
του δ' ἀπολογου μέμου ως εσσι τη ἔχφνων
αφελφα του το ποσφν ως εσσι τα σιωηση
ἀβιὰ ἑ. των εργαων εγφρέσσαι παλιν ο αἰλουροσ
αἰλιαν εσσεφερεν ως ασεβησ φησ περὶ
την φιστιν μηδὲ καὶ ἀδελφοισ συμμα-
γνημοσ, του δε καὶ τουτο περὸσ οφελφ
των δεσπολων περὶ τὴν φ' ἄσταντεσ ποχάσ
γφ' αἰλοισ ἐνδρσεν ωῶν τικτομεγῶν ο αἰλου-
ροσ φσπεν ἀλ' φουγε πηχλων δυπαρφο
δυπερσσωων αποχογφων εγω μελ

Τοι οδθφοσ 8 μνω τουτον χαλεσοινοσλο
 Ο μνωσ δηλει ολι οδθφοσ πορνεα
 φυσις πλημειν αιρομειρη 4 μη
 μεταυχολω διμνηθη πεσοχημεβο
 αση ακαυπλω γενην πορνηρνεαι

σφι αλεχρνονορ και περδικος

Αλεχρνονοσ ηω εχων εσι ηωσ οιχιασ
 πορμενοσ και περδικα σιω εχφοισ
 αφηκε ρεμεσθαι των δε λυπτοντωρ
 αυτον και απελανονορταν αυτοσ ηζημη
 σφοδεα ρομζακωσ αχλοφυλα ταυτα
 παοχην πεσο των αλεχρνωνωρ αε δε
 μετα μνηρογ και εχφρον εωραθε
 μαχομεροσ και αχηνλοσ κοστων-
 λοσ ηωσ λυπησ απωληροσ φθεν αχεγομε

de rito n mabre mdy d d ror
απ' τον ρω γλυπθησομαι οραν και αυτους
magnum miam
μαχομενος ακηλουσ
fabula dclazus qd simonit facti
ο μυθος δηλοι οτι οι φεθριμοι ραδωσ
fabula ab
φεθουσι τας παρ' των ακηουριων·
simonit qd mdy d d ror
υβρις οταν αυτους ιδωσι μηδε τω
composit ab ror miam
οικτωρ ασεχομενος

de rito n mabre mdy d d ror
οτι αλεπτεος και κεφαλης

6 **Α**λωπηξ δε οικιαμ εισελθουσα υπηριου
και εκασα των αυτων σκευων διεβρυνη
ευρε και κεφαλην μερμηλυσιον σφλωσ
κατεσσε κηλομενην ην και αραχα-
βουσα τωσ χειρων· εφη ω οια κεφαλη η
εγχεφαλον ουκ εχμ
fabula ad mdy d d ror
ο μυθος δηλοι πως χερσασ μεγαλοσ
de rito n mabre mdy d d ror
επφο μιν τωσ σωματι τατα ψυχην

de αλλοχολους

πρι αμδακεις και χραφειω

Α κωδακεις επι τινος οικου οικειας
ηξι και χραφεια παρ αμδακειον αυτω
στωικησαι οδε χραφειω υπελαβον
εφη κησικαι εγωγε τουτο πραξε διω
μη δεδιωξθ μη προ απεθ εγω λευκ-
αιρω αυτω σωβολησ πληροισ
ο μινδωσ δηλοι οτι παρβονομιον
αχοναμητων

πρι καχοπεαγμανοσ και εφολλονωσ

Α μηρ καχοπεαγμανωσ εισ τον εν
δελεφοισ ηκεν αποχλωνα πρεσσαι
και τοντον βουλομενωσ και δις εσθδων
λαβων εν τη χειρι και τουτο τη εσθητι

quoniam *per* *quod* *per* *quod* *per*
σάρασας εσητέ τον ηρωδου εγγισας
et *mirabilia* *dei* *dicant* *et* *apolo*
και ηρετο τον θεον λεγων ω σαρδου
et *in* *manu* *facto* *erat* *unigen*
ο μετα χρεα φερω ηθερον εντηνω
et *et* *maxim* *valent* *et* *et* *et*
εση η απρωω βουλον μωρος ως φημι
maxim *de* *maxim* *de* *maxim* *de* *maxim*
απηνω φημι τον επιδξαι το σαρδου
et *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et*
φδε μεν πνον ενθου απηνιξασ ηχερον
et *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et*
εχηνο ηε ενεχερον αδεγε δεος τηρ
et *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et*
καχοτεχρον αντου ηρονσ επηνοαν φση
et *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et*
οσδρον ω ουτος βουλη ποιησαι ποιησον
et *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et*
σαρα σοιχεται γαρ τουτο πασαι η τοι
et *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et*
ζηη ο κατεχρον η νεχερον απηδεξαι
et *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et*
ο λωρος δηλοι οτι το ερον ασα αλογισον
et *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et*
και αλαθητω

et *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et* *et*
αχιφο εφελ τοντες επιγραν επιδη

πρηνω χορδον ~~φραση~~ παρησαντες οδεν ~~ταλαι~~
 φλος σφοδρα τι ηδημον και αναχω-
 ρησαι παρεσχοδοναζοντο εξαίφνης δε
 θυρροσ υπο του τον μερτων διαχωφροσ
 ιχθυων εισ το πλφον αυτον βσηλατε
 οι δε τουτον λαβοντες μεθηδονεσ
 αρεχωρησαν

ο μινωσ δηλοι οτι πολλαχισ αμη
 τεχη παρεσχε ταυτα τυχη ιδωρησθη
 παρι δυα βαβαχαρ

Καταχοι δυο εν λιμνη ενεμοντο θερουσ 10
 δε ξηραμαρ φησ της λιμνης εκφρηνη
 καταλιποντες επεζητωσ ετεραν και
 δη βασιφ σφριτυχον εφρεατι σφρ ιδον
 ατεροσ πατερω φησ σφρκαταφθονμε

ω οὐτος εἰσδετο φρεαρ οδε νηπαλαβαρ
φωει αμ ου και το ενθαδε υδωρ ζηρομη
πασ αμαρησομεθα

*Ο μιντος διλοι οη ουδ' αφεροσεντως
πρεσθεναι τους πεαγμασ η*

11 *ηρι γεσφλοσ και εαφαλον*
Γερων πτεζυλα τεμον εξ ορουσ κα'επι
των ομεον αραμμοσ εσφδη ποχλω οδον
σπηχσισμεμοσ εβαδισεν ασφρηκωσ
απεδετο τε τα ξυλα και τον θανατον
ελθεν εσεκαλφτο τον δε θανατον απετ
δενυσ επισαντοσ και την αιτιαν πωθανο-
μεμνηκ εημ αυτον χολοην εφη ιρα τον
φορτοναρασ επιθνομοι

ουκ εσθεσ διλοι οη πασ αμαρησομεθα

φιλοζωοσων και κυριους κυριους
ντροστων θανατον ολωσ παραδεχεται

Πρι χηρασ και ορριδοσ

Γινητισ χηρασ ορρηρ εχε καθεκασην
ημερασων αυτη τικτοσων νομοσασα
δεωσ φαλφουσατη ορριδι χριθασ παρα-
βολοιδις τεξεται της ημερασ τουτο.
πεσοιηκεν η δορρισ σιμελης γενομενη
υδαπαξ της ημερασ τεχφν ηδωατο
ομυδοσ δηλοσ οτι οσδια αλεορεξιασ
των αλφονων επιθυμοστες και τα
παεοντα απραχουσιν

Πρι δηχσεντοσ ντροχιωσ

Δηχσασ τις ντροχιωσ τον ιασομφοσ
περι ης ζητων, εν τυχωσ δε τισ αυτε και

γρονος οζητῶ οὐτος φπει ε' σοβροσθαι βουλη
λαβως αρτον και τουτω και το αιμαίηνο
πληγης εκμαξας το δακοντι και φαγη
επιδος ε' ακφνος γελῶσας εφη αηδ' τουτο
τριησα ~~φ~~ δλ με νη παντων των εν τη
πολι/ καιων δηχθηναι
ο μινθος δηλοι οτι και αρθεροτων
οι ττηνηροι βκεργετου μεροι μαχχορ
αδταφν παρ αξασορται
φριδο ρεαρισχων και μαρφεου
Δνο ρεαρισχοι μαρφρω παρεχαθ-
ηρτε και δη τον μαρφεου φριτι των
οικων εργων ασχολονμενον ατρεσο
τουτων μεροσ τι των χειων αφελνμεροσ
ε' τιν θατρεου καθηκε χολπον επιραφεντο


οὐκ μαγνρον καὶ τὶ χρεος ἐπιζητούτω
οὐκ φληφός ἀμνη μὴ ἐχέιν οὐδὲ ἐχέειν
μὴ ἠλεφεναι οὐδὲ μαγνρον ἀποδομῆτος
τὴν χαχορῆσαν ἀπτεον φῶτεν ἀλλὰ καὶ
ἐμε λαθῆτε του γε ἐπιτορκομῆτος φῶτεν
οὐ κομῆτοσθαι

Ὁ μῦθος δηλοὶ καὶ ἀφροδοποιε ἐπι-
τορκομῆτος λαθῆτε ἀλλὰ τὸν γε φῶτεν
οὐ λησομῆ

πρὶ δύο χρωσ συμπολεόντων

Δύο τινεσ ἀλλοις ἐχθε αἰορῆτεσ ἐπι-
τῆσ ἀπτεσ μεωσ ἐπλεον ὠν ἀτερομῆ ἐπι-
τῆσ πεωρσ ἐκαθῆτω ἀτεροσ δε ἐπι τῆσ
πεωρῆσ χῆμονος δε ἐπι γενομῆτον καὶ
τῆσ μεωσ μελλοσῆσ ἠδὴ κατὰ τὸν τῆσ φῶτεν

ο εστι της αργυμνης τον κυβερνητην ηρετο
ποτερον τον μισρον του πλοου αποτερον μετ' α
κατα βαρβιζεσσαι του δε την ποραρ
επ' ατοντος αλλα εμουγε ουκ εστι χυπηθεν
ταει ο θανατος φυε οραν μετ' α πο
εμου τον εχθρον απρονοχοτητα
ο μινθος δηλας οτι παχχοι των αμφοτε
ου δε της αυτων κλαρης φρονιζουσι
ει τους εχθρους μονον ιδουει ηθε αυτων
καχου μερους

μαρτυρο ~~ηρι~~ καχοροσ 

ο Κατωρ ζωνν εριν τεραπον εν λιμνο
τα παχχα διατωρεν ουτα αιδοια φασιν
ιατρος χρησιμα ειναι ουτος οση εσφδαν
υπ' ανδρωτων διακομμενος κατα λημρανηται

γυρωσαν ου χαρι^ς διενχεται απλεμων
τα εαυτου αιδια ριπης πρως τουσ δωκον-
τας και ουτα σωτηριας τυχηανθ

ο μινθος δηλοι οτι ουτα και ανθρωποι
οι φρονιμοι υπερτης εαυτης σωτηριας
ουδενα λογοντες χρησιμων ποιουται

ορι τον κωμος και μαγφρον

Κωνσταντινουσ εις μαγφρον ασχολον-
μνον καρδιαν αρπασας εφικεν οδε
μαγφρον επιστραφθωσ φθεν αυτον

γ φενφντα βτηεν ω ουτασ ιουσι ως οπην
περασ ης φυλαξομαι σε ορβ απεκου
καρδιαν φληφασ αλλεμοι καρδιαν
δεδωκασ

ο μινθος δηλοι οτι τα παθηματα

τοῖς ἀρχαίοις μαθηματά γινόνται
ἔστι λεόντιος καὶ βασιλίου

Λεοντακουσίου ἢ βασιλίου μετὰ
βασιλίου ἀπεσταθμῆ πρὸς τὴν φωνὴν οἰο-
μέρος μετὰ τὴν φωνὴν πρὸς τὴν φωνὴν δε-
μικροῦ ὡς φέρεται αὐτὸν περὶ ἐξελθοῦτα
τῆς λιμνῆς ὡς ὁσέλθων αὐτὸν κατέπαθον
ὁ μύθος δηλοῖ ὅτι ὁ δὲ πρὸς τῆς οὐχέως
ὑπακοῆς κωνῆς τὰ ἀπὸ τῆς

ἔστι καρτεῖας

Μαρίτις ἐπαρθεῖς καὶ μαρτυροῦσθε
ἐπιστάντος δὲ τινος καὶ ἀπαγγέλοντας
ὡς αἰ τῆς οἰκίας αὐτοῦ θυρίδες πασαι
ἀναπεπταμέναι τε φεῖται καὶ πάντα τὰ
ἐρδὸν ἀφῆρημα ἀμφετῆθησεται.

39
γενναῖα καὶ δεσμῖοσ ἦν τρεχόντα
δε τις αὐτὸν δεσπόμενος αὐτὸς φησὶ
ὅτε ἀλλοτρία πειράματα περὶ φένας
ἐπαγγελαμμοῦτα σωτὸν οὐ περὶ μαρτύρων
ὁ μνδρος περὶ τοὺς τοῦ μὲν αὐτῶν βίου
φαιλοσ διοικουῦτασ τὸν δὲ μνδρὸν
αὐτοῖσ περὶ σκόντων προνοφθαί πφρωμμοσ

γορξίσ ~~πρὶ μνρμηκασ καὶ πρὶ σερρασ~~

Μνρμηξ δνρησασ καὶ χατελτων εἰσ
πηνην πρὶ ασυρφοσ ἀπρ τὸν ρνματοσ
ασπριγέσ πρὶ σερρασ δε τὸν τὸν δεσπόμεν
κλαρκα δενδρον πρὶ εχοντασ φσ τὴν πηνην
ερριφεν εφον καὶ χαρῖσασ ο μνρμηξ.
δεσπρην ξδντῆσ δε τῖσ μετὰ τὸν τοσ
καλαμμοσ σωρθεσ ἐπὶ τὴν πρὶ σερρασ

συνδραβήν ης τούτο μηρηξ εωραχως
τον του ξυτου ποδα εδακει ο δε αγνη-
σας τούτε χαλαμενς ερριφε και την
πριφεραν αυδικα φυγην εποηοερ

*ο μνος δηλοι οτι δε τους ανεργετας
χαριν αποδοθουαι*

ωρι αφερεοτου ξυλαιουμου και ερικ

Συλαιουμος παρα ποταμου τον οικρον

απεραλε πελεκω αμνηχαραν τριμω

παρα την εσ οχθω χαρισας οδυρετο

ερμης δε μαθων την αιτιαν του θρηνου

και οικηφραστον αρθρωπα καταδνε

εις τον ποταμον χρυσοω ανηρεκε.

πελεκω και ουτος εφιν ον απρ εση

^οη ^η ηρετο του δε μη τουταν ειναι τερ

οικον φησάντες ανθις καταβασι αρνησιν
αμεχομισε τον δε μη δε τον τον φησιν τον
οικον φησιντες εκζητον καταβασι τον οικον
αρηνευχε τον δε τον τον αληθως φησιν τον
απολωλοτα φαρμενου ερμης απροδεξα
μερος αυτου την δικαιοσωνην απαντας
αυτες εδωρησατο ο δε παραγενομερος
παντα ταις ετεροις τα συμβαντα διεξε-
ληλυθενων εις τα ισα διαπραξαοθαι
εβουλοσατο και παρα την προταμορ
ελθων και τον οικον πελεχω εξεπιτη-
δεσ αφος εις το ρευμα κλαιον εκα-
θητε επιφανφσω ερμης και την αυτιαν
μαθων τον θενον καταβασι ομωσ
χουσσω αξινην ανηνευχε και ηρετο

ἢ τῶν τῆν ἀπεβαλλε του δε σω ἠδὲ ἰνῆναι
ἀληθως ἠδὲ εἰ φησιν ἄλλοι μισοῦσι ο θεος
τῆν το σωτῆν ἀναδραμ ο μόνον ἐξήνη
κατέοχεν ἀλλου δε τῆν σικφαι ἀπεδωκεν

ἢ καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔστι οὐκ ἔστιν τοῖς δικαιοῖς
το εἶλον σικφαι το σωτῆν τοῖς ἀδικοῖς
ἐνεργηοῦται ἢ ο ἀδικοῖς το εἶλον

ἢ τῶν παιδῶν χεφας τῆν δελτιν
καὶ τῆς κηφαι

Παις ἐκ διδασκοῦ τῆν το συμμα-
θῆν το δελτον χεφας ἠνεγκε τῆ μηρι
τῆς δε μη ἐπιπληξασθε μαλλον μφ
οἰσ ἀποδεξασθε περὶ τῶν τοῖς χρόνοις
ἠρξάτε καὶ τα μφρα χεφαι εἰς ἀντιφωρῶ
δε ποτε ληφῆς, ἀπῆγε τῆν περὶ

49
θανάτου της δε μητρος επρημης και αλο
φρομηνης εκφνος των δημων εδφε
βραχεια τινα τη μητρι διαλεχθηναι
περ το ους της δε ταχεωσ το ους το
φωματι του παιδοσ περοσφης εκφνος
το ους οδουσι δακων αφειλετο της
δε μητροσ και των αδελων κατηγορο
ωτων ωσ ου μονον κεχλοσφεν αλλ ηδη
και φε την μητερα ησβησεν εκφνας
ειπευ αυτη γφ μοι της απηφασ γερονθεν
αισος ε γφ οτε την δελτον εκεχλοσφην
επειληξε μοι ουχαν μεχρι τωντων
χαρησασ ηρω ηγομφ την επι θανατον
φιλιασ αημοι οτε των μη σαταρχασ
κολαζαρχων επι κεινον στανταλαχα

Ἐπι ποικίλης καὶ θαλασσίας

Ποικίλην ἐν θαλάσσεια τῶν ποικί-
μυτον νεύων εὐράκει γὰρ γαλιωσάση
τὴν θαλάσσειαν ἐπεδήμησε πλεῖσαι πρὸς
ἐμπερικὴν ἀπεμύτωλοσε οὐτὰ βραβὰτα
καὶ φοινικῶν θαλάσσιου ἀριστέρος ἀρη-
χθῆ χρόνος δὲ σφοδρῶν γενομένων καὶ
τῆς πρὸς κλυδωνιθουσις βαρτίζεσθαι
πάντα τὸν φορτὸν ἐκβαλὼν εἰς τὴν
θαλάσσειαν μόλις κενὴ τὴν γῆν διεσώθη
μετὰ δὴμερῶν ὀχολίγας παριούτος
τινος καὶ τῆς θαλάττης εὐτυχέ γῆ γαλιω-
σῶσα τὴν ἡρεμικὴν θαλάσσειον ἐπολο-
βῶν οὗτος φησὶ ὡλεσε φοινικῶν ἀνθῶς
ὡς εἶχεν ἐπιθερμὴ καὶ δια τὸν το-

φαίνεται

φαινεται ηουχαζουσα

Ο μνθος δηλοι οτι τα παθηματα τοις
ανθρωποις μαθηματα γινονται

Ιαβος μοσωτα εδεραττωε τον δενοσο-
ωτος απραγοντος εκφνος προς τους -
εκχορευοντας ελεγει οντος οαμωπο
φ οινου απφχετο και χρυσηρσιν εχετο
ουχ' αυ ετεσνηκε των δε παροντων υπρ-
λαβωντις εφη βελτισε ουκ εδφοε ταυται
μω λεγειν οτε μη δεν οφελος εστιν αλλα
τοτε παναιρειν οτε ταυτοις χρησθαι ηδωατο

Ο μνθος δηλοι οτι δει τους φιλοσο-
φους εκ καιρω αναγκησ τας βοηθιασ παρε-
χεν και μη αλλα την των παθηματο
απονωσην κατφρωνθισαι

περι σφηκων και περιδελων
Σφηκες και περιδελος δυνησασε
χειμεροι προσ γεωργον ηλθον παραυτων
αιτουστες σιδη επαγγελυμενοι αριστην
υδατος ταυτην την χειριν απδωσεν οι μω
περιδελος σκαψεντας αμπελων
οι δε σφηκες κυκλωσθησιν
τοις χειροισ απσσοβεν τονσ κλεπτασ
οδε γεωργος αλλε μοιγε φοι διοβοεσ
οι μηδεν απαγγελουμοι παντα ποιουσιν
αμνον οω εστιν εχθροισ δωαι υπερ νμιν
ο κνστος προσ αδεασ εξωλθωσφε
λημεν επαγγελομινουσ βλαστουτασ
δε μελαλα
περι τον κολιθ

Κολιον τις συλλαβών και δημοσ
αυτου τον πεδα λινωτω εαυτου παρεδωκε
παιδι οδε μη υπαμενας την μεταμεθεωπε
δαιταν ως περ ολιγον αδφασ ενυχερ
φυγων ηκεν φο την εαυτην καλιων περι
ψηθεντος δε τον δεσμεον τοιο κλαδισ
απαθηναι μη δυναμενος εφθη απρημη
σχην εμειλε προς εαυτον εφη δε φλεσο
εγος οσ την παρμεθεωποιο ουχ υπεμενας
δουλφαν ελαθεν εμαυτον της ζωης φερη
σαι ο μινθος δηλοι ουτος τινος δε
μεριαν δηρδωνων εαυτουσ βουλομενοι
φυσαδαι εις κειζονασ πριπλονοι
πρι αλιεωσ

Αλιουσ εν τινι ποταμω ιλιθυσιασ

δετα δυκτα και τρυμα αρλεφαν
εκατερωθεν καλωδιε προσδησοσ
λιθοισ τισ υδαρ ετυπτεν οσως οι ισθνεσ
φουγοντες απαρα φυλακισ τοις
βροχοις εμπισοισ τεσ δε πρι τον τοπον
οιχουτον τισ θεασαμεροσ τον το ποι-
οιωτα εμεχεφεται ωσ τον παταμον
δαλουτα και διφδοσ υδαρ κεν ουχω
ρουτα πινεν και οσ απεχρινατο αηφ
μη ουτοσ ετταμοσ ταραπτεται εμε
δενοσ λιμωτοντα αποθανεν
Ο μινθοσ δηλοι οτι και των πολεων
οι δειμαροιοι τοτε μαχιμα ορθεον-
ται οτον τασ παριδαο εισ φασφο
πραγα

Ἐπι γερμανων και χημων

Χηνεσ και γερανοι επι ταντων χημο-
νοσ ενεμουτε τον δε θηροντων επι φασ
μεντων οι μεν γερανοι και φοι οντεσ
ταχεωσ απεπηθησαν οι δε χηνεσ δια
το βαροσ των σωματων μενετεσ
σωεληθησαν

Οι μινθος δηλοι οτι και εν αλωσ
πολεωσ οι μεν ακτημονεσ θυχερωσ
φουγοντι οι δε πλουσιοι δουλθουσ
ον αλισκομενοι

Ἐπι ταω και ορνιθων

Των ορνιθων βουχμελων ποιησαι
βασιλεα ταωσ εαυτον ηξιου δια το
καλλοσ χηρον φαιρον μελων δε τοντον

παντων χοροισι υπολαβων εφη ανηστον
βασιλευντος αελοσ ηλιασ χαταδι-
ωκην επιχρησως ημην επαρκεσοσ
Ο μνθος δηλοι οτι τοσ αρχορτασ
ου διακαλλεσ μονον αλλα και αλα-
ρωμην και φρονησι ενλεγασαι δε

φρι ορου και ασητεχοσ δορασ λεοντοσ

λ

Ονοσ δοραν λεοντοσ επενδυνθησ λεων
ενομιζετο πασοι και φυγη μμην
αμδρωπων φυγη δε και ποιωνιων
ωσ δανεμεν πνονσατοσ την δοραν
αφηρεθη και γυμνοσ γερονετοσ εκ
ταντοσ σκεπησ τοσ παντεσ επιου
ροππαλοισ τε και ξυλοισ

Ο μνθος δηλοι οτι γενησων μεν

45
μειοντα πλουσιον μη πως γελοιοις
και χιτριωδους φλεον

φρι ανου και αλοπεχοο

λα Ουοο ενδυσασμενος λεοντην περιηβε
31
αμα τον ζωων εκφοβων και δη δια
σομενος λεοντην αλοπερα επφρατο
και ταυτην δεδωτεσθαι η δε ετυχανε
γαρ αυτου περαχηκουα φετομενον
περσ αυτον εφη αλλα ιουθι εοο και
εγω αρσε εφορηθηνη / μη ορχωμενον
ηκουσα Ο μινθοο δηλοι οτι αυτω
επιοιτων απεδωταν τοις εξω δακομτες
τινεο φηαι ντε της ιδιαο γλωσσας
γιαο ελεγχονται
φρι χηραο και δερα πειδων

Γινη χηρα φιλεργος θεραπευειν δε
εχουσα ταυτας φωφ νυκτος εγερειν
επι τα εργα προς τας ελεχθριωνων
ωδασ αιδε συνεχως τω πονω ταλαι
παρονμεραι εννασαι τον επι της οικιας
δεν απεχθηναι ελεχθριονα ως εχθρον
ρρυκτωρ εξαναγαυτος την δεσποιναν
συνεβη δαυτησ τα το διασφαμεναισ
χαλεπεστεροισ περιπεσθν τοισ δηναισ
η γρ δεσποινα αρουσα την των
αλεχθριωνων ωραν εννυχωτερον των
τα αμικη οτω πολλοισ αρδωτικοισ
τα βουλομωτα χακων αυτα γι
νεται. περι ελαφον και χωνυων
Ελεφος χωνυονσ φουζονσα -

υπαμπελω εχρυνβη παρελθοντων δε
 ολιγων εκφνων η ελαφος τελεωσθηδη
 χαρην δοξασατων της αμπελου φυλλω
 ιασην ηρξατο τουτων δε σφομερων οισυ-
 νηρι επιγραφεντες και οπερ ην αλη-
 θεος νομισαντες το ζωνον υπηρτοις φυ-
 λλοις χρηπτεσθαι βελεσιν ανδρον την
 ελαφον η δε θησοκουσα τοι αυτελεγε
 δικαια πεπνυθα ου γρ εδφ την σσαν
 μελνμερεσθαι

Ο μινθος δηλοι οτι οι αδικουωτες
 τους ανεργετασ υπηρθεου κολαζονται
 ορι νεβρου και ελαφου

Νεβρος ποτε πεσοτον ελαφον φπε
 πατερσν και μυζων και ταχντεροσ

κίμων γεγονός και κρεάται προς τούτοις
υποβρην φέρισ βο ακίμων τῆ δημοσίῳ
αὐτῶ του τοῦσ κπὸρ φορη κίμωνσ γέρον
φαι αληθι μετάντα φησ τεανον εν
δοδα ως εφδαν εχαινο ακουσα
αὐτικα προσ φνην ουχοιδόπαισ -
εαφερομαι *Ο μινθος δηλοι οπ*
τονο φησ φηλοσ ουδεμα παραι
νεοσι ερωσι

φρι των μεχίτων και του φυλαχουσ

35 *Ε*ΙΣ μεχίτουρρον τῆσ φοεζον του
κεχτεμερον απρῆτοσ το κηριον αφηλεσ
οδε απανελθων ερι δη τουσ κηφελουσ
εδεν ηρεκουσ φηηκ/ το κατεν τασ διε
ρδιναμεροσ αιδε μεχίτουσ αι απο τῆσ

97
ρομης επανηκοχουσαι ως κατεκλαρον
αυτον τοις κεντροις επαιον και χρισμα
διδιδοτω οδε προς αυτους κακισθα
ζουα εφη τον μεν κλεφαρ το νικων
τα κηρια αθων αφηκατε εμε δε τον
επιβουλευμερον νμων πλητετε

Ο μινθος δηλοι οτι ούτω των αρθρατων
τινες δε αγνοια του εχθρου φυλα-
πόμενοι τους φίλους ως επιβουλοσ
λιπανσι

Ορι κινος και κηπουρον
Κηπουρον κλων φο φρεαρ κατεπεσεν
οδε κηπουρος βουλουμενος αυτον
εκφθεν αμαγαχην κατηλθε και αυτος
εις το φρεαρ οηγθησ δοκων δοκων
ωσ καβατερω μαχηον αυτον παραγαγνε

καταδύσαι τον κηρσον γραφει εδαχει
οδε μετοδνηος επανων δικαία φησι
πεπονθα τι δηποτε γρ τον αυτο χρεα
σωσαι ιαπωνδας

*Ο μινθος δηλοι μεσο αδικουο
και αχοριζουο*

πρι γαλης και ρινης

Γαλη φο εργατηριον ελθουσα χαλ
χεως την εκφ πριχμενην πρι ελφε
ρινην βιομενηο δε της γλωττης αιμα
πολυ εφερετο η δε ηδετο νομιζουσα
τι του σιδερου αφερει αχρισον παρτελοο
πασαι την γλωσαν αμελεσοει

*Ο μινθος τους μεσοει φλουφιαιο
εαυτουο βλαβενταο*

ἄρι οὐνοῦ καὶ νύκτου

Ὁ νοσὺν ἡμαχαρίζεν ὡς ἀφροῦς
ἔξομενον καὶ ἐπιμελοσάντο μη
δαχρῶν ἀλλο εχῶν καὶ ταῦτα πλῆθρα
παλαιῶν ἐπὶ δεκαίροσ ἐπέγη πόλε
μον καὶ ὁ γράτωθε ἐν ὄνα ἀμερῆ
τον νύκτου παύεχουε ἐλαρῶν καὶ ὀη
καὶ μεσόντων πρλεμιῶν φηλασε καὶ
ὁ νύκτου πλῆθρα ἐπέσε ταῦτα πάντα
εἰρακῶσ ὁ ὀροσ τον ἡπτον μετὰ
βαλονμεροσ ἐταλανίξεν
ὀμνθῶσ δηλοὶ ὀι οὐδὴ τον ὀρχ
γῶσ καὶ πρνονοιοσ μεμφοσάσ ὀησ
τον κατῆχφῶν φθονον καὶ τον χινδῶν
ἀραλογῶμεροσ ἡν θενιασ ἀγαπῶν

πρὶ αἰέτου καὶ βελούου

Υπερ ἀνωθεν πέτρας αἰέτος ἐκαθέζετο
λαγῶν θηρῶσαι ζήτων τόντον δέ τις
εβασίλευσας καὶ τὸ μὲν βελούου
ἐν τῷ αἰέτου φησὶ γενεῆν ἢ δὲ γὰρ φησὶ
σωταῖς φτεροῖς πρὸ τῶν οφθαλμῶν
φησὶ οὐδὲ γὰρ ἐφῆ καὶ τὸν τοῦ
ετέρα χυτῆ τοῖς ἰδοῖς πτεροῖς
ἐναποθνήσκῃν ὁ μὲν δὲ δηλοῖ ὅτι
δφνο ἐφῆ ὅταν τις ἐχέον οὐχέων
κονδύων ὀσπῆ

πρὶ μυρμηκῶν καὶ τεττιγῶν

Χρῆματος ὡρα τῶν ὀσπῶν βραχέτων
οὐ μύρμηκος ἐφῆ τῆτιξ δὲ
λιματῶν ἢ τῶν αὐτῶν τροφῆν οὐδὲ φησὶ

μυρμικῆς φωνῆς αὐτῶν διὰ τὸ θεῖον
ὄν σιωπῆς τροφὴν οὐδε φωνῆς οὐ ἐσχολάζον
ἀηθρῶν κλισίας οἱ δὲ γέλασαν αὐτῶν
φῶν ἀηθρῶν ὡς ἠελίου χιμῶνος
ὄρχου Ὀμῆδος δηλοῖ ὅτι οὐδὲ
Τίνα ἀμελεῖν ἐν παντί πραγματῆρα
μη χυπηρῆ καὶ κινδυνώδη

πρὶ ποιμῆρος καὶ λυκῶν

Ποιμῆν νεοττον λυκῶν σκυμνον ἄρῶν
καὶ ἀνελομενός σου τοῖς κνῶσι ἐφέφεν
ἐπὶ ἡδφῆ δε ηὐξήθη φῶτε λυκῶν προβάτων
ἠρῶσε μετὰ τῶν κνῶν καὶ αὐτὸς ἐδίαικε
τῶν δε κνῶν μη δυνάμενων εἰσῆσθε
καταλαβόν τὸν λυκῶν καὶ διαταῖα
υποδρεφόντων ἐκφῶσ ἠελίου

μεχρις αχουτου κατα λαβων αιεδη
λυκος ουμμεταση της ηηρας φτα
υπερρεφει φδε μη λυκος εφωδερ
αρταδη περβατον αυτος λαθραδων
αμα τοις κλυσι εθαινητο εως οποιμη
ροχασαμινος και σωφς το δραμανον
εις δειδρον αυτον αναρτησασ απεχθηε

Ο μωθος δηλοι οτι φυσφο σονησα
χρησων ηθος αυρεφφ

ωρ παιδου και κοχλιων

42 Γεωργου παρις ωπτα κοχλιας ακουσαι
δε αυτων τριζοντων εφη ω κακιγα ζωα
των οικτων υμων εμπτησμενων αυτοι
αιδετε ο μωθος δηλοι οτι σονησα πασα
χοικον δρακδρον επακδρον

πρι σχοληχος και αλωπεχος

Εν τω πηλω χρηττομενος σχοληξισ
γην ελθον ελεγετκοι τοις ζωοισ ιατρος
φιμα φαρμακων επισημων οιοσ εγι
των θεων ιατροσ παλαιω και πως επεν
αλοτηξ ασηνοσ ιασαι σαυτον δε
χωλων οντα οντα ιασαι

*ο μνθος δηλοι οτι εαν μη προχθεσ
η παθεσ πασ λογοσ αρχοι τυχηαν*

πρι κυκος και χυσοσ

Κυνω πεθ επαυλεωσ τινοσ εξαθουδε
λνχου δε πιδραμεντοσ και βρωμα
μελλοντοσ θησιω αυτωσ εδφο μη
ρω αυτον καταθουσαι ρωμεν γβ φησι
λεπτοσ φιμα και τοννοσ αυφμιχρον

αφαιμένης μεθουοῦν οἱ ἐμοὶ δεῦσται
ποιήσαι γαμενοῦ χαρῶ τανικαῦτα
πολλὰ φαγῶν πικρῆ εἰς ἑσθαι
καὶ σοὶ ἠδυντέρον βρωμα γενήσομαι
οὐ μὲρ οὐ λυχεσ πρῶτο ἀπὸ λυχε
μεθουοῦσ δε ἀετάνελ θαν βυρεν
αὐτῶ ἐπιτοῦ δαμάτοσ τανικαῦτα χα
ρῶνδοντα καὶ φος κατῶθεν πρῶτο
εἰς αὐτῶν ἐκαλφ ὑπομνηνοκόντασ
συνθῆκασ καὶ οὐκ ἔστι ἀνῶ λυχε
φ τῶν ἀποτιν δε πρῶτοσ ἐπὶ ἀνελωσ
μεῖδνοσ καθύστερτα μηκέτι γαμενο
αφαιμένησ ὁ μὲν δὲσ δὴλοι στίγ
φρονοικοῖ τῶν ἀρδρωπῶν οὐκ ἔστι
τι κινδυνενοσ ὄντεσ διασωθῶσ δια

βιον τουτο φυλαττορται

πρι αρθροπου και ορνιθου

Ο ρνιθαις ειχεν ωα χρια τιν τουσαι
και ρομισασ ενδου αυτης ουκον φναι
χρυσου χιφνας ρυνηκεν ομοιαν των
λοιπων ορνιθων οδε αρθρου πλουτον
ρομισασ ρυφν και τον μικρον εφερται

*εχφνου ο μινθος δηλοι οτι αυτοις
παδουσαι αρχιθαι και την απλη
φταμ φδουφν*

πρι ονον μη φερφντασ χηπουρω

Ο νοσ υπηρετουμενοσ χηπουρω
επφδη ολιγα μεμ ιαστε απφφα δε
εμαχφ ηνεατο ως τε του χηπουρου
αππαχλαυτς ετερω απερεπωληθηναι

δεασοτη τον δε διος επαχουσαντος και
κελνουσαντος αυτον κεραμη περαθηραι
καλιω εδυσφορη πλεον η προτερον αχ-
θηφορων και του γε πηλεν και τας
κεραμους μετα καμιζων παλι
ουω αμεγαλι τον δεασοτην ικεθουε και
βιροσδεψη απεμπωληται εισ χφωνα
τοι ρω των εμπεσων και ορων τα παρ
αυτου ηεαθαμενα μετα φαναγμων
εφη οι μοι τω ταλαι παρω βελτιον
ην μοι παρα τοις ηεθεροις δεασοταις
μεμφη οντες γρ και το δερμα μου
κατοργασεται. *Ο μινθος δηλοι*
οτι ποτε μαχιφατους προτερονος
δεασοτας οι οιχεται ποθουσι οταν

52
των δόντων λαβωσι σφρα
δριονου και αλεχρνονος και λεοντος
Ονω ποτε αλεχρνων σωεβοσκετο
λεοντος δε επελθοντος τω ορω ο αλε-
χρνων εφωνησε και ο μω λεων
φασι γρ τουτον την του αλεχρνονος
φονην φοβησασαι εφυγεν οδονος ρομισας
διαντον πεφευγαι επεδραμω θυσεως
τω λεοντι ως δε πορρω τουτον εδωξεν
ενθα μηκετιν τον ελεχρνονος αφι-
χιγτο φωνη σροφθο ολεων τουτον
κατεδοιμισατοι οδε θυησχοκον εβοαι
αθλιος εγω και αροντος πολεμι-
των γρ μηων γονεων τινος χαριμ
εις πολεμων εξωρμηθην

Ο μνθος δηλοι οτι πολλοι των αρεθρο
πων τα πηναμενος επιηδες του
εχθρους επιδειται και οντως επεαφ
νον απλειται

πρι φολαγρου και εργατον

48 Φιλαργυρος απασαρ αυτον την
ουσιαν εξαργυρισα μενος και χροσον
βωλον ποιησας εν τινι τοπω κατωρυξε
συκαθρυξαι εκφ και την ψιχην
εαυτου και τον ρουω και καθημεραν
ερχομενος αυτον εβλεπων δε εργατον
τις αυτον παρατηρησας και το γερονος
σωσασας ανουξας τον βωλον ανηλετο
μετα δε ταυτα καχηνος ελθων
χικκων τον τοπον ιδων ηρξατο σηνειν

και Τηχλην Τας φριχας του τον δε τις
αποφυρομενον ουτως υδων και την
αιτιαν πουρομενος μη ουτως φπει
αθνησ ουδε γβ εχων τον χρυσον φχεο
λιθον ουκ αντι χρυσον λαβων θεο
και νυμιζεσαι χρυσον φναι την αυτην
γβ σοι πληρωσι χφραν ως ορο γβ
ουδοτε ο χρυσοσ ηνεν χρυσοφ ηοσα
του ατηματοσ *ο μινθοσ δηλοι οτι*
ουδεν η χρυσοσ εαμκη η χρυσοσ ηοση
αφρι λεοντοσ και ονον και αρωπτεχοσ
Λεων και ονοσ και αρωπτηξ και
γωνιασ τριησαμεροι προς αυηλουσ
εφηλδον προς αχρον ποσλην ουκ εθεσαν
ουχαροντεσ προσεταφετω οκω ολεον

δεδειχεν αυτην του δε τρις μοιρας ιξισου
τρισαυτες εκλεξασαι πανηρς αυτους
ο δε λεων ανακτιησας εθραμαθωσε
τον ονον φτα προσεταξε τη αλωπειαι
μοιραςαι η δε απαρτα εις μιαρ
φωιξε μοιραμ καταλοιπουσα μικραμ
και ουδαμινην μεριδα εαυτη οδε
λεων εφη ω αυτη τις σε αυτες δια
νεμην εδοδαξεν η δε φηεν η του ονον
συμφερα *Ο λεωνος δηλοι οτι εις*
σοφρονισμεον τοις αρρωποιοι τα
των πελασ διφυχηματα γινουται
πρι λεορτος και αρωπεχοσ
50 *Λεων γερασας και μη δυναμενος*
διαχεσαι αυτω φο βεφην εγρω

διεποιικας

21
Δεποινίας Τι πρᾶξι και δι παραγενο-
μενος εν σπηλαιω Τινι και καταχρηστος
περσεσοι φησιν παραγενομενος ου
τα ζωα επι κεφρωσ χαριν συλλαμβα
γων καθοσιν αυτα ποσων ου ζωων
αγιαλωθεντων ακωπηξ το τεχνασμα
το αυτο γνουςα παρεγενετο περσ αυτον
και γασσας εφωθεν τον σπηλαιον επιω-
σταμετο πως εχθος τον δε φποντοσ κακως
δηναϊταμ φησιν ο λεων ω σωτεχνισα
ουκ ερχη ω δε εσα η ακωπηξ φησιν
οτι ορω κυριε μου ιχνη ποσων
μεν φων τον ολιγων δε εξιοντων
Ο λευθος δηλοι οτι οι φεροκοι των
αμθρωπων εκτεκμεριον περσραχεροι

το μετ' αυτον κινδυνους εκφενουσι
πρι λυκου και ζαρο ζραου

51 Λυκος χιλιετων πρι ης ζητων ζοφην
γενομενος δε κατα τινα τοπον ηκευσε
παιδιον κλαοντα και ζραου λεγ
ουσης αυτω πανσαι του κλαιου μη
πως τη ωρα ταυτη επιδωσασε του λυκου
οιομενος δε ο λυκος οτι αληθεν
φη ζραου ιγατο ποτ' ην εκδεχομενος
ωραν ως δεσπερα παρελαβει ακουφ
παλιν της ζραου κωλακενουσης το
παιδιον και λεγουσης αυτες εαμ ελ
θη εταυτα ο λυκος ινα φωνδωσμεν
αυτον τεκνον ταυτα ακουσαι ο λυκος
επαρθετο λεγων εν ταυτη τη επαντη

ἀνα μὲν λεγούσι ἀλλὰ δεπείνουσι

Ὁ μύθος δηλοῖ πρὸς ἀμφωπῶν
οἱ τίνες τὰ ἐργὰ οὐκ ἔχουσι κατὰ
τοὺς νόμους

Ἐπι εἰς φου καὶ λυχον

Εἰς φου ἐπι τίνος δαμάτος ἐγὼς ἐπὶ φου
λυχον παριόντα φου ἐλοιδόρφ και ἐσχω-
πτεν αὐτον οὐδὲ λυχοσ ἐφῆ ωόντος ὅ
συμε λαιδρόφσ ἀγὸς τὸς Ὀμυθός
δηλοῖ ὅτι πῶλα κικ και ὁ τῆρος και ὁ
καιρός διδῶσι τὴν θράσσει κατὰ τὴν
αμφωπῶν

Ἐπι λεόντες και ἀρχτεν και ἀπῆτεχός

Λεων και ἀρχτεν βραμια τὸς δυρόντες
ἐν ἐλφ περι τούτου ἐμαχόντο δφνωσ

οὐκ ἔπαμην κατὰ σπέρτω εφ' ἑσθ' ἰσθ' ἡσθ' ἡσθ'
ἐκ τῆς πρῆχης μαχῆς καὶ ἐκ τῆς ἡμῶν
νῆος ἀλατῆς δὲ περιδούσα καὶ θεασαμένη
σπέρτω τὰς ἰδούσας καὶ βρωλεῖς κ' ἕμερον
ἐν μέσῳ ἀρασα τὸν τὸ δὲ θύμῳ ἀχέῳ
οἱ δὲ ἠδόντες αὐτὴν καὶ μὴ δυνάμενοι
ἀμαθῆσαι ἔπον ἀθλοὶ οὕτως ἡμῶν
οἱ δὲ διαλαπῆσαι ἐλαχίστα
ὁ μὲν δὲ δὴλοι οἱ παλῶν κοπιόντες
καὶ μαχόμενοι ἐτέροις χερσὶν
προσέτακται ἄλλοι δὲ ἄλλοι
ὅρι σπέρτω καὶ θεῶν ἡμῶν

54 **Α**ὕτη πεινὸς νόσων ἡμῶν τὸς θεοῖς
δὲ διασώζειν ἑαυτὸν φερούσῳ
προσίσθῃ οἱ δὲ θεοὶ πρῶτα τὸν

βουλευμενοι του παθουσ απελαξαν οδε
αναγκασ επηδη βρωων η πορϋ γεαδινουσ
εκατουβουνο πασασ επι του βωμουδης
ολο χαυλωσει οι δε δεοι βουλυσαμεροι
αυτον αμυνασαι και οραν επιφαντεσ
κελευουσι περσ του δε του αιγιασων αυτον
αφικεασαι εκφ γρ αυτικα χροσιου
χιλιασ δεαγμασ οβρισφν οινης
γιασφοσ ουκ και τον υποδφχευτα τοποι
καταλαβων αφυησ ηφρατασ εκφοε
πρι τυχαν υπαντων σμελ ηφρη
ο κενθος δηλοι οτι τοκ ψανδεστων
αφδρωπων εχραυη τοσφορ

εφρι Ανδρωπου και θεου ξυλινου

Ανδρωπος τις ξυλινον θεον εχωρ

πηννοων καθικετον του αραδοποιουσαι
ωσοιω ταυτεπραττε και μεσηον εν
πηννα διηγε θυμωθεο εκ τον σκελονο
αραο αυτον τα τειχω προσεαρονσε
της δε κεφαλης αυτον παραχρημα
κλασθηνο ερβουσι χενσοο εξαυθης
αν σωμαργων ο αρθωπος εβρα γε-
βλοο τυχανοο ωο οικαι και αγνω-
μοι τιμοιτα σε γαρ ουδεν ωφελισαο
με τυπλοσαυτι δε πολλοιο χαλοιο
η αυρω ο μινθοο δηλοι οτι ο
δεν ωφελνοθο σαυτον πονηορ
αρδρα βικων αυτον δε τυπλων πλεον
αφελνοθο ηφι ημιονον
Ημιονοο βιο εκ κρηθνο παχυωθο

αρεσχιρτησφε βοων και λεγων πατηρ
 μου εφιν ιηπος ο ταχυδρομος χαμ
 αυτω ολωσ αφομοιωθην και δη εμια
 ακαρχησ επελθουσης ην ακκαζετο βρεχ-
 εφιν ως δε τονδρομον πεπαυται του πατροσ
 ονουδουθης υπανελευθησθη Ο μινθωσ
 δηλοι οτι και οχρονοσ φερφ τιναι
 εισ δαξαν της εαυτου αρχησ μη επι-
 λαθηται οτι ανεβαλιοσ εφιν οβιοσ εθωσ
 πρι οφωσ και γεωργου

Οφωσ εν γεωργου προθυροισ φαλουων
 αφηλεν αυτου το μηπιων παιδιασ πενθωσ
 δε τοισ γονουσιν εμενετο μεγα οδε πατηρ
 απο της λυπησ πελεχων λαβων ελι-
 εκχετο οφιν εξελθοντα φορωσαι ως

δε εκηφε μικρον ασουσα ο γεωργος
του παλαξαι αυτον ησυχησε μενον
χρουσαο τη τω προγληο οπη οπηληδε
δε ο οφιο λογιζομενοσ ουσ ο γεωργος
εωσ 8 φυλασοφ μηκην ο οφιο λαριων
αυτον και αλασο αφηκεν εν τη προ-
γλη ο οφιο δε λεπτον ουρισαι φπει
ουκεσιν ημιν απαρτι πησις η φιλια
εωσ εγω την πετραν ορωσ ουδε τον τπον
του σου τεχρον Ο μινθος δηλοι οτι
8 δφο μισουο η αμωης επιλαθηται
εφοσαν βλεπφ μηκωσιων δτον ελπηθη
φρι σαλπιδου και φρατου
Ην τις σαλπιδης φρατου επισημαρον
οσ τις κρατηθος εφοα παρουνσ μη

58
χθίνετε με ψην και ματην αμδρες επι
περ εγω ουκ εκθίνα νδεκα πλην γξ
του χαλκου τουτου ουκ εμαι αμρο ουδε
περ αυτου ταυτα ουτως εβων διατετο
γξ μαχον τε θνηξη αρτι οτι ου μη
δυναμερος πολεμφν τους παυτας κρα
ξφο περ μαχην εφρων ο λευθος
δηλοι οτι πλεον πλεονσιν οι τουο
καχουο και βαρφο δωαφας επι
γφροντες εις το καχοποιφν

59
ωρι ελαιαο και καλαμου
Διαο καρτεριαρ και ισχω και μου-
χιαν καλεμος και ελαιαο ηριξον
τευδε καλαμου ον φδζομφρου υπο
της ελαιαο ωο αδυνατου και ραδωο

υποχρηνομενον πασι τοις αγγελοις
ο καταλαβουσ οτιωπουν ονκ εφθραζατο
και μικρον υπαμψασ επφδη αγγελος
επνυσην ισχυρος ο λεγ καταλαβου
υποσφραφο και υπεκληρο τοις αγγε
λοις ραδως δικωσθη η δευταρια
επφδη αφε Ιηυσο τοις αγγελιοις
κατεκληρασθη τη βια () μινθος
δηλοι οτι οι πα κειρω και τοις χρο
πουσιν αυτων μη αμθισαμενοι
χρστους φοι τον προσμεφζοναο
φιδουταμωτωρ

ορι ιξουτον

60 **Γ**ξουτηο ιξου αμα λαβων και καλεμονο
φο αγγαν εξηλθει ιδων δε κικλαν

εφ' υψηλου δειδρου καθεζομενη
και τον καλεμενο επατηλοιο
επι μηκος σωαφας αγωπερο
αυτην ουτ' αβρυ βουλομερο εωρα
και δε λαθεν εχιν κοι μεν μενη
υπο του ποδαο επατηο της δε
οργιοθφης και δακουοης αυτον εκφ
νοο ηδη ληποφυων ελεγε δυολωο
εγω ετερον υψ' θηρδουσαι βουλομερο
αυτοο υψ' εηβουφτω εις θατατο
ο κενθος δηλοι οτι οι τοι πελαο
επιβουλκουντες λανθανουσι πολλα
κιο υψ' ετερων του αυτοφ παροχοντες
αρι λυκου και γερανου
Λυκου δηλαιμω οφειου επεπηγυ

οδε γερανω μισον παρεξεν ειπεν ετην
κεφαλω αυτης επιβαλονσα το οφθαλμ
εχ του παιγων αυτου εχραττα εηδε
του τεχρατταουσα δολιχο οφθαλμ
ουσα τον μισον επεζητη οτις γελασας
και τους οδοντασ τηξασ αρχεσοι
μισος τουτο και μενον οτι εκ λυκον
φοματοσ και οδοντων εξηρεσ χαρασ
σων μεν δεν παθουσαν *Ο μισος*
δηλοι προς δολιουσ αρδεασ οι
τινεσ απχινδωου διασωθεντεσ
τασ ουγεταισ τοι αυτασ απνε-
μεουσ χαριτασ